

л 2 Цар. 25; 2.
Дъян. 4; 16.
м Псал. 95; 7.
Ст. 15.

държимъ до край твърдо дързновение-то и похваля-тѣ на надеждѣ-тѣ. За това, както 7 казува „Духъ Святой, „ „Днесъ, ако чуете неговъ-тѣ гласъ, Не ожесточавайте сърдца- 8 та си, както во врѣме-то на прѣогорчение-то въ день-тѣ на искушение-то въ пустыня-тѣ, Дѣто мя искусихъ отци-тѣ ви, 9 испитахъ мя, и видѣхъ дѣла-та ми четридесеть години; За това възнегодовахъ 10 на онзи родъ, и рѣкохъ: „Всякога заблуждаватъ съсь сърдце-то си; и тѣ не познахъ мои-тѣ пѣтища;” Така въ гнѣвъ-тѣ 11 си ся заклѣхъ: „Че нѣма да влѣзѣтъ въ мое-то упокоение.” Гледайте, братіе, да не 12 бы да има въ нѣкого отъ васъ сърдце лукаво на невѣрство, щото да отстѣпи отъ Бога живаго; Но увѣщавайте ся единъ дру- 13 гый всякой день, доклѣ ся зове „Днесъ,” да не бы да ся ожесточи нѣкой отъ васъ чрѣзъ измамѣ-тѣ на грѣхъ-тѣ. Защото ный 14 станѣхмы причастници на Христа, л ако удържимъ до край твърдо начало-то на увѣ- рение-то; Когато ся казува: о „Днесъ, ако 15 чуете неговъ-тѣ гласъ, не ожесточавайте сърдца-та си, както въ прѣогорчение-то.”

н Числ. 14; 2, 4, 11, 24, 50. Втор. 1; 54, 56, 58.

р Чис. 14; 22, 29, и друг. 26; 65. Псал. 106; 26. 1 Кор. 10; 5. Іуд. 5.

с Чис. 14; 50. Втор. 1; 54. 55.

т Гл. 4; 6.

н Защото нѣкой си като чухъ, прѣогорчи- 16 хъ 20; по не всички които излѣзохъ изъ Египеть чрѣзъ Моисея. А на кои негодо- 17 ва четридесеть години? Не на тѣзи ли, които съгрѣшихъ, и р на които кости-тѣ паднахъ въ пустыня-тѣ? с На кои още ся 18 заклѣ че нѣма да влѣзѣтъ въ негово-то упокоение? не на тѣзи ли, които ся не покорявахъ? т И видимъ че не могахъ да 19 влѣзѣтъ заради невѣрие-то си.